

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lil Opfyldelsen af § 12 i Lov om Lønninger ved Postvæsenet af 2den Juli 1870, ifølge hvilken Paragraf denne Lov skulde underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80, blev der i Rigsdags-samlingerne 1879—83 fremsat Forslag til en forandret Lønningslov, hvilke Forslags Behandling imidlertid ikke blev tilendebragt i nogen af de nævnte Samlinger. En Løsning paa dette Spørgsmaal, der ogsaa staaer i nøie Forbindelse med den Omorganisation af Postvæsenets Overbestyrelse, angaaende hvilken man har fremsat Forslag paa § 19 af Finantslovforslaget for indværende Finantsaar, maa imidlertid fremdeles erkjendes for at være særdeles ønskelig, ikke mindst fordi den stærke Udvikling af Postvæsenet har medført, at ikke saa Embeder, der staa udenfor Lønningsloven, have faaet en saadan Betydning, at de bør optages paa denne. Det nærværende Lovforslag adskiller sig imidlertid i flere Henseender væsentligt fra de tidligere, idet man ikke blot har taget Hensyn til Anskuelser, der ere fremkomne ved denne Sags tidligere Behandlinger i Rigsdagen, men ogsaa saavel paa Grund af den ovenfor ommeldte Omorganisation af Overbestyrelsen som ifølge de i de senere Aar indvundne Erfaringer har ment at burde bringe forskellige vigtigere Endringer i Forslag. Idet man med Hensyn hertil iøvrigt skal henwise til, hvad nedenfor er anført ved Forslagets enkelte Paragrafer, skal man her fremsætte forskellige mere almindelige Bemærkninger.

Den stadig fremadskridende Udvikling, hvori Postvæsenet har været i de siden 1870 forløbne Aar, og som navnlig i enkelte Retninger har været særdeles betydelig, gjør det nødvendigt at faae indført forskellige Forandringer i de bestaaende Lønnings- og Organisationsforhold. Antallet af de med Posterne befordrede forskellige Arter af Forsendelser har været i stærk Stigning, hvorved Arbejdet og Ansvaret for Postvæsenets Personale er blevet i høj Grad forøget, saa at den kommende Embeds- og Bestillingsmænd have et billigt Krav paa, at der tilstaaes dem nogen Forbedring i de ved Loven af 1870

fastsatte Lønninger, der ikke længere kunne anses for tidsvarende, i hvilken Henseende det derhos skal bemærkes, at de i 1870 for Postvæsenet givne Lønningsbestemmelser i det Hele medførte en ikke ubetydelig Forringelse af de Vilkaar, som tidligere havde været tilstaaede det heromhandlede Personale. Hvorledes Arbejdet er blevet forøget, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem Forsendelsernes Antal i Finantsaaret 1886—87 og Antallet i Finantsaaret 1868—69, som er det Aar, hvis Resultater ere lagte til Grund for Lønningsloven af 1870.

Antallet af samtlige ved Posthusene besjærgede Brevforsendelser (deri indbefattet Distrikts- og Lokalforsendelser) udgjorde:

i 1868—69: 12,061,250.

i 1886—87: 44,028,402.

Antallet af Værdifager var:

i 1868—69:

413,079 til et Beløb af 174,428,032 Kr.

i 1886—87:

726,154 til et Beløb af 292,825,400 Kr.

Antallet af Vægtfager (almindelige Pakker) var:

i 1868—69: 753,858.

i 1886—87: 1,778,364.

Postanvisninger og Postopkrævninger udgjorde:

i 1868—69:

145,362 til Beløb: 3,480,494 Kr.

i 1886—87:

1,558,111 til Beløb: 35,694,406 Kr.

Nummerantallet af Aviser var:

i 1868—69: 8,348,015.

i 1886—87: 42,954,780.

Som det ses af ovenstaaende Angivelser, er Brevenes Antal steget til henimod det Firedobbelte, Avisernes til det Femdobbelte; ogsaa Antallet af Vægt- og Værdifager er betydeligt steget; men det er navnlig Postanvisningerne og Postopkrævningerne, som i det her omtalte Tidrum ere tiltagne i en hidtil ukjendt Grad; Antallet og Beløbet af disse Forsendelser er i de 17 Aar steget til over det Tidobbelte. Paa Grund af det derved forøgede Pengaanfvar for Postmestrene er det stadig nødvendigt at forhøje Rationerne ved Embedsledighed. Da Misforholdet mellem